
Šikana u dětí s nadváhou a obezitou

Šikana u dětí s nadváhou a obezitou

Cenu prof. Zdeňka Matějčka získala v prosinci loňského roku práce Mgr. Zuzany Novotné s názvem Šikana u dětí s nadváhou a obezitou. Autorka kontaktovala klienty léčeben pro obézní děti a zkoumala, jak často se děti setkávají se šikanou, ať už v roli oběti nebo agresora.

Požádali jsme paní magistru o to, aby nám řekla několik slov o své práci a zjištěných skutečnostech.

(Přečíst si můžete také rozhovor s [PhDr. Lucií Pleškovou](#) a [Mgr. Danou Hončíkovou](#), autorkami dalších dvou oceněných prací. Podrobnosti o práci Nadace prof. Zdeňka Matějčka najdete [zde](#).)

Můžete stručně popsat, k jakým výsledkům jste se dobrala? Je nějaká spojitost mezi obezitou a šikanou?

Na úvod bych ráda zdůraznila, že jde o výsledky platné pouze pro zkoumaný vzorek a nelze je zobecňovat na populaci. Děti (jak chlapci, tak dívky) s nadváhou či obezitou významně častěji (o 21%) uváděly zkušenost s rolí oběti šikany než děti v kontrolní skupině (děti s normální hmotností). Jako šikanou nejvíce ohrožená skupina v tomto výzkumu se ukázali obézní chlapci ve věku 12-13 let. Analýza výpovědí o projevech šikany ukázala, že obézní děti se častěji setkávají se slovními či citovými projevy šikany (např. nadávky, pomluvy, posměch); zatímco u dětí s normální hmotností významně převažovala fyzická forma šikanování. Ze sledovaných psychosociálních charakteristik obětí šikany ve vztahu k hmotnosti se jako nejvýznamnější ukázala závislá osobnost dítěte (ve smyslu nezralá, nesamostatná, s větší orientací na rodinu).

Proč jste se rozhodla věnovat svou diplomovou práci právě této problematice?

Téma vypsané doc. Fraňkovou mě ihned oslovilo, ač jsem se v minulosti ničím podobným nezabývala. Spojení problematiky šikany a nadváhy mi přišlo zajímavé a originální, chtěla jsem se o tom dozvědět více. Nezanedbatelnou roli ve výběru ovšem také sehrál fakt, že projekt mi přišel dobře uchopitelný a realizovatelný.

Byly děti při vašem výzkumu sdílné, chtělo se jim o zkušenostech se šikanou povídat?

Většina dětí spolupracovala a podělila se o své názory a zkušenosti. Podstatnou roli zde podle mne sehrálo to, že šlo převážně o dotazníkové šetření, kde totožnost zůstala v anonymitě. Ovšem na ty děti, s nimiž jsem vedla rozhovory, ráda vzpomínám. Nejednou mne překvapily svým odpovědným a přemýšlivým přístupem.

Věra Voňavková